I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

579Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, 14.6.2023 - 15.6.2023

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Προς ένα Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής ως νέο μοντέλο διακυβέρνησης στο μελλοντικό πλαίσιο της ΕΕ για βιώσιμα συστήματα τροφίμων»

(γνωμοδότηση πρωτοβουλίας)

(2023/C 293/01)

Εισηγήτρια: η κ. **Piroska KALLAY**

Απόφαση της συνόδου ολομέλειας	25.1.2023
Νομική βάση	Άρθρο 52 παράγραφος 2 του Εσωτερικού Κανονισμού Γνωμοδότηση πρωτοβουλίας
Αρμόδιο τμήμα	Γεωργία, αγροτική ανάπτυξη, περιβάλλον
Υιοθετήθηκε από το τμήμα	1.6.2023
Υιοθετήθηκε από την ολομέλεια	14.6.2023
Σύνοδος ολομέλειας αριθ.	579
Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας (υπέρ/κατά/αποχές)	179/1/2

1. **Συμπεράσματα και συστάσεις**

1.1. Το σύστημα τροφίμων της ΕΕ βρίσκεται σε σταυροδρόμι και αντιμετωπίζει μια πολυσχιδή κρίση που περιλαμβάνει διάφορες αλληλένδετες περιβαλλοντικές, κλιματικές, υγειονομικές και κοινωνικές προκλήσεις. Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κρίσης του συστήματος τροφίμων και της ανάγκης για ταχεία αλλαγή συμπεριφοράς, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) φρονεί ότι η έκκλησή της για τη σύσταση «Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής» είναι πιο επίκαιρη από ποτέ.

1.2. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα συμβάλει στην επίτευξη μιας πιο ολοκληρωμένης και συμμετοχικής προσέγγισης στη χάραξη πολιτικής για τα τρόφιμα, θα επιταχύνει την ευθυγράμμιση των πολιτικών σε ενωσιακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο και, το σημαντικότερο, θα ενισχύσει την ποιότητα και τη νομιμότητα της πολιτικής της ΕΕ για τα τρόφιμα. Τούτο θα συμβάλει επίσης στην προώθηση μιας πιο βιώσιμης και ισορροπημένης αγροτικής και αστικής ανάπτυξης.

1.3. Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για την εξαγγελία ενός ενωσιακού πλαισίου για βιώσιμα συστήματα τροφίμων, το οποίο θα θέσει τα θεμέλια για τις συστημικές αλλαγές που πρέπει να πραγματοποιηθούν από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη του συστήματος τροφίμων· τονίζει ότι το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να προταθεί αμελλητί από την τρέχουσα Επιτροπή για την έγκαιρη αντιμετώπιση των προκλήσεων των συστημάτων τροφίμων — οποιαδήποτε καθυστέρηση θα έθετε σε κίνδυνο την επιτυχία της στρατηγικής «Από το αγρόκτημα στο πιάτο»· καλεί την Επιτροπή να δεσμευθεί για τη διαρθρωμένη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και της κοινωνίας των πολιτών στη νέα διακυβέρνηση του εν λόγω πλαισίου για βιώσιμα συστήματα τροφίμων, επισημαίνει δε ότι η ιδέα για τη σύσταση ενός Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής συνάδει επαρκώς με το συγκεκριμένο πλαίσιο.

1.4. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει την ύπαρξη πλατφορμών που σχετίζονται με τα τρόφιμα σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, φρονεί ωστόσο ότι τα εν λόγω υφιστάμενα φόρουμ δεν επαρκούν για την αποτελεσματική επίτευξη ενός βιώσιμου και δίκαιου συστήματος τροφίμων καθώς και ετοιμότητας για ανθεκτικότητα σε επίπεδο ΕΕ. Η ΕΟΚΕ θεωρεί επομένως ότι η δημοκρατία στον τομέα των τροφίμων πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω και να αποτυπωθεί στη διαδικασία της πολιτικής για τα τρόφιμα.

1.5. Η ΕΟΚΕ αντιλαμβάνεται το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής ως επιστημονικά τεκμηριωμένη, πολυσυμμετοχική και πολυεπίπεδη πλατφόρμα και ως θεσμική, ανεξάρτητη δομή, με την ακόλουθη δυνητική σύνθεση:

— ακαδημαϊκοί εμπειρογνώμονες και επιστήμονες,

— παράγοντες της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων (γεωργοί, επιχειρήσεις και μεταποιητές τροφίμων, έμποροι λιανικής πώλησης, συνδικαλιστικές οργανώσεις κ.λπ.), φορείς του εκπαιδευτικού συστήματος και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών (δίκτυα καταπολέμησης της φτώχειας, τράπεζες τροφίμων, κοινωνικές πλατφόρμες, περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές ΜΚΟ)· εκπρόσωποι της νεολαίας. Συνιστάται επίσης θερμά η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής προκειμένου να εξεταστούν οι αναγκαίες αλλαγές στην αγορά εργασίας.

— θεσμικοί εκπρόσωποι [Κοινοβούλιο, Συμβούλιο, Επιτροπή, ΕΟΚΕ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών (ΕτΠ)].

Μετά την αρχική φάση, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα πρέπει επίσης να συμμετάσχουν εκπρόσωποι από το τοπικό, το περιφερειακό και το εθνικό επίπεδο και συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα, ώστε να διασφαλισθούν η οργανωμένη συνδεσιμότητα μεταξύ των σχετικών επιπέδων και το δικαίωμα ίσης συμμετοχής των εκπροσώπων των κρατών μελών σε επίπεδο ΕΕ. Επί του παρόντος, τα εθνικά συμβούλια πολιτικής τροφίμων δεν είναι αρκετά διαδεδομένα ώστε να διασφαλίζεται η ισότιμη εκπροσώπηση όλων των χωρών.

1.6. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα πρέπει να αποτελέσει αξιόπιστη και διαφανή δομή και να συμβάλλει στα επισιτιστικά ζητήματα που προσδιορίζονται ως προκλήσεις στους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης της Ατζέντας 2030 των Ηνωμένων Εθνών. Ειδικότερα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα πρέπει:

1.6.1. να είναι θεσμικό όργανο στο οποίο τα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα πρέπει να είναι προσηλωμένα και του οποίου θα πρέπει να διασφαλίζουν την πολιτική αποδοχή·

1.6.2. να αποτελεί σταθερή πηγή ορθών συμβουλών και τεκμηριωμένων επιλογών πολιτικής και συστάσεων σχετικά με την κατεύθυνση του συστήματος τροφίμων της ΕΕ, στις οποίες τα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν ανατροφοδότηση και αιτιολογημένες απαντήσεις·

1.6.3. να βελτιώσει τη συνοχή μεταξύ των τομέων πολιτικής (όπως η κοινή γεωργική πολιτική, η κοινή αλιευτική πολιτική, το δικαίωμα στη διατροφή, η νομοθεσία σχετικά με την υγιεινή διατροφή, οι δημόσιες συμβάσεις, οι εκπαιδευτικές πολιτικές κ.λπ.) και να προωθήσει κοινωνικές καινοτομίες με στόχο την ευημερία όλων των παραγόντων της αλυσίδας τροφίμων, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη ανανέωσης των γενεών των γεωργών. Ειδικότερα, η ΕΟΚΕ θεωρεί σημαντικό το να καθιερωθεί περιεχόμενο προτεραιότητας για τα τρόφιμα στο εκπαιδευτικό σύστημα, με τη συμμετοχή τόσο του αγροδιατροφικού τομέα όσο και των αρμόδιων εκπαιδευτικών αρχών·

1.6.4. να παράσχει εντέλει ένα δίκτυο συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα σε επίπεδο ΕΕ, με τη δημιουργία πλατφόρμας για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών προς καθοδήγηση και επιρροή της πολιτικής της ΕΕ.

1.7. Η ΕΟΚΕ προτίθεται να παράσχει χώρο για τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής. Τέτοιο επιτυχημένο παράδειγμα αποτελεί ήδη η ευρωπαϊκή πλατφόρμα ενδιαφερόμενων μερών για την κυκλική οικονομία, μια κοινή πρωτοβουλία της ΕΟΚΕ και της Επιτροπής.

2. **Γενικό πλαίσιο**

2.1. Τα συστήματα τροφίμων μας αντιμετωπίζουν μια πολυσχιδή κρίση που ενέχει διάφορες αλληλένδετες προκλήσεις, όπως [1]: σε σχέση με το περιβάλλον (εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που συνδέονται με τον τρόπο παραγωγής, επεξεργασίας και κατανάλωσης των τροφίμων μας, απώλεια βιοποικιλότητας, εξάντληση των αποθεμάτων ιχθύων, απώλεια οργανικής ύλης του εδάφους και διάβρωση του εδάφους, μεταξύ άλλων), σε σχέση με την υγεία (αύξηση των ασθενειών που σχετίζονται με τη διατροφή), εξαφάνιση γεωργικών εκμεταλλεύσεων, έλλειψη πρόσβασης σε βιώσιμα και υγιεινά τρόφιμα και κακές συνθήκες εργασίας. Ταυτόχρονα, τα συστήματα τροφίμων υφίστανται ήδη την πίεση των πολλαπλών κλιματικών κλυδωνισμών, των μεταβαλλόμενων καιρικών συνθηκών, της κατάρρευσης των οικοσυστημάτων και της υποβάθμισης της γης, των εδαφών και των πλωτών οδών. Τέλος, οι συζητήσεις σχετικά με τα συστήματα τροφίμων αποτελούν όλο και περισσότερο αντικείμενο παραπλανητικών πληροφοριών και επικοινωνίας.

---

[1] Μετασχηματισμός του συστήματος τροφίμων της Ευρώπης — Αξιολόγηση του μείγματος πολιτικών της ΕΕ — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (europa.eu) και παρουσίαση του καθηγητή De Schutter στην ΕΟΚΕ στις 14 Απριλίου 2023.

2.2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταρτίζει επί του παρόντος ένα νέο ενωσιακό πλαίσιο για βιώσιμα συστήματα τροφίμων, το οποίο προβλεπόταν στη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» και αναμένεται να δημοσιευθεί έως τα τέλη του 2023. Με το εν λόγω πλαίσιο θα τεθούν τα θεμέλια για τις συστημικές αλλαγές που απαιτούνται από όλους τους παράγοντες του συστήματος τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων των υπευθύνων χάραξης πολιτικής, των επιχειρηματικών φορέων και των καταναλωτών, προκειμένου να επιταχυνθεί η μετάβαση προς ένα βιώσιμο σύστημα τροφίμων της ΕΕ. Το πλαίσιο θα αποτελέσει επίσης τη βάση για το μελλοντικό μοντέλο διακυβέρνησης των συστημάτων τροφίμων και θα συμβάλει στην υλοποίηση των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ), οι οποίοι απαιτούν συνεργατικές, ολοκληρωμένες λύσεις με τη συμμετοχή διαφόρων τμημάτων, υπουργείων, τομέων και ολόκληρης της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων. Η ΕΟΚΕ ζητεί την επείγουσα υιοθέτηση του πλαισίου για βιώσιμα συστήματα τροφίμων ώστε να αντιμετωπισθούν εγκαίρως οι προκλήσεις με τις οποίες είναι αντιμέτωπα τα συστήματα τροφίμων — οποιαδήποτε καθυστέρηση θα έθετε σε κίνδυνο την επιτυχία της στρατηγικής «Από το αγρόκτημα στο πιάτο». Το πλαίσιο θα πρέπει να περιλαμβάνει χρονικά δεσμευτικούς στόχους, δείκτες που να επιτρέπουν τη μέτρηση της προόδου και διορθωτικούς μηχανισμούς που πρέπει να ενεργοποιούνται σε περίπτωση μη επίτευξης των στόχων.

2.3. Προκειμένου να προωθηθεί η μετάβαση του συστήματος τροφίμων προς πιο βιώσιμα αποτελέσματα, προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της ΕΟΚΕ ([2]), καθώς και άλλοι εμπειρογνώμονες και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, έχουν επισημάνει με έμφαση την ανάγκη ενίσχυσης της δημοκρατίας στον τομέα των τροφίμων. Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κρίσης του συστήματος τροφίμων ([3]), η οποία προκλήθηκε αναμφίβολα και από τον πόλεμο στην Ουκρανία, και της ανάγκης για ταχεία αλλαγή συμπεριφοράς, δεν υπάρχει πολυτέλεια χρόνου για την προώθηση αποτελεσματικότερων και πιο νόμιμων ρυθμίσεων διακυβέρνησης. Επικρατεί η πεποίθηση ότι, με την αύξηση της συμμετοχής του ευρέος κοινού και των ενδιαφερόμενων φορέων του συστήματος τροφίμων, οι δημοκρατικές καινοτομίες, όπως τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα, θα προωθήσουν την ποιότητα και τη νομιμότητα της χάραξης πολιτικής για τα τρόφιμα ([4]).

2.4. Τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα ορίζονται ως συνασπισμοί διαφόρων ενδιαφερόμενων φορέων σε επίπεδο κοινότητας, οι οποίοι συνεργάζονται για την αντιμετώπιση ζητημάτων που σχετίζονται με τα τρόφιμα εντός συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής ([5]). Η ακρίβεια του όρου «πολιτική» έχει αμφισβητηθεί, καθώς ορισμένα από αυτά τα συμβούλια, τους συνασπισμούς τροφίμων ή τις επιτροπές επιθυμούν να μην εκλαμβάνονται ως φορείς πολιτικής, ενώ άλλα επικεντρώνονται σε προγράμματα καθώς και σε ζητήματα πολιτικής. Οι εν λόγω οργανώσεις, οι οποίες επιδιώκουν τη συμμετοχικότητα και την τήρηση δημοκρατικών αρχών, περιλαμβάνουν ενδιαφερόμενα μέρη από ολόκληρο το σύστημα τροφίμων, συγκεντρώνουν δε ιδιώτες, τοπικές κυβερνήσεις, μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και εκπροσώπους διαφόρων οικονομικών τομέων —από τη γεωργία, τον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και την εκπαίδευση— προκειμένου να συνεργαστούν σε πρωτοβουλίες πολιτικής για τα τρόφιμα που προωθούν την πρόσβαση σε υγιεινά, οικονομικά προσιτά και βιώσιμα τρόφιμα για όλα τα μέλη της κοινότητας στην οποία είναι εγκατεστημένες.

2.5. Τα πρώτα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα εμφανίστηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες τη δεκαετία του 1980 ([6]) και έκτοτε έχουν αυξηθεί και διαφοροποιούνται ολοένα και περισσότερο. Παρά το γεγονός ότι στην Ευρώπη τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα εμφανίσθηκαν με καθυστέρηση, κατά την τελευταία δεκαετία, συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα αναδύονται ταχέως σε ολόκληρη την Ευρώπη ([7]). Σύμφωνα με την ακαδημαϊκή βιβλιογραφία, η σύσταση συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα στην Ευρώπη άρχισε ουσιαστικά με την επικύρωση, το 2015, του Συμφώνου του Μιλάνου για την αστική διατροφική πολιτική, μιας υπογραφείσας από περισσότερους από 260 δήμους παγκοσμίως διεθνούς συμφωνίας για τις αστικές πολιτικές τροφίμων, στην οποία στηρίχθηκε η ίδρυση συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα σε αρκετούς ευρωπαϊκούς δήμους/περιφέρειες. Συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα δημιουργήθηκαν επίσης σε αγροτικές ή σε προαστιακές περιοχές, χωρίς να συνδέονται άμεσα με έναν δήμο ([8]).

2.6. Τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα λειτουργούν συνήθως σε περιφερειακό και/ή σε τοπικό επίπεδο, υπάρχουν ωστόσο ορισμένα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα τα οποία λειτουργούν σε κρατικό/επαρχιακό και σε εθνικό επίπεδο. Αποτελούν συχνά έναν τρόπο για την επανασύνδεση των δήμων με την παραγωγή τροφίμων στις γύρω περιοχές και για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής διακυβέρνησης των τοπικών και των περιφερειακών πολιτικών για τα τρόφιμα, αλλά μπορούν επίσης να αφορούν μη αστικές κοινότητες. Μπορούν να εκληφθούν ως δίκτυα που συνδέουν τον στόχο της βιωσιμότητας με τους στόχους της

([2]) Μεταξύ άλλων: Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Η συμβολή της κοινωνίας πολιτών στην ανάπτυξη μιας σφαιρικής πολιτικής για τα τρόφιμα στην ΕΕ» (ΕΕ C 129 της 11.4.2018, σ. 18) και νωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 2003/17/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ισοδυναμία των καλλιεργητικών ελέγχων των σποροπαραγωγικών καλλιεργειών δημητριακών που διενεργούνται στην Ουκρανία και την ισοδυναμία των σπόρων δημητριακών προς σπορά που παράγονται στην Ουκρανία» (ΕΕ C 429 της 11.12.2020, σ. 268).

([3]) Βλέπε τις εκθέσεις της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC): www.ipcc.ch/report/sixth-assessment-report-cycle/.

([4]) *Δύναμη στους ανθρώπους; Οι συνεισφορές των πρωτοβουλιών για τη δημοκρατία τροφίμων στα δημοκρατικά αγαθά*, Jeroen J. L. Candel, Μάιος 2022.

([5]) Βλέπε ορισμούς στα ακόλουθα ακαδημαϊκά άρθρα: Opportunities and challenges of food policy councils in pursuit of food system sustainability and food democracy–a comparative case study from the Upper-Rhine region [Προκλήσεις και ευκαιρίες των συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα στην επιδίωξη της βιωσιμότητας του διατροφικού συστήματος και της δημοκρατίας στον τομέα των τροφίμων — μια συγκριτική περιπτωσιολογική μελέτη από την περιοχή του Άνω Ρήνου] (Mooney, 2022) και Food Policy Councils: Lessons learned [Συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα: διδάγματα που αντλήθηκαν (Harper κ.ά., 2009).

([6]) Το πρώτο συμβούλιο πολιτικής για τα τρόφιμα στις ΗΠΑ συστάθηκε στο Knoxville του Tennessee το 1982.

([7]) Παραδείγματα ευρωπαϊκών συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα ή παρόμοιων πρωτοβουλιών στον τομέα των αστικών τροφίμων απαντώνται στα έργα των προγραμμάτων «Ορίζων 2020» και «Ορίζων Ευρώπη» που επικεντρώνονται σε αγροδιατροφικές πολιτικές και σε εργαλεία για τη βελτίωση των συστημάτων τροφίμων, όπως τα Cities2030, FoodSHIFT 2030, FoodCLIC, FEAST και FOOD TRAILS.

([8]) Franzen-Castle, L. κ.ά. Engaging Rural Community Members with Food Policy Councils to Improve Food Access: Facilitators and Barriers. *Journal of Hunger & Environmental Nutrition* 17, 207–223 (2022).

δημοκρατίας και της χρηστής διακυβέρνησης, δρομολογώντας συμμετοχικές, συνεργατικές και διαβουλευτικές διαδικασίες μεταξύ γεωργών, επιχειρηματιών στον τομέα των τροφίμων, καταναλωτών και άλλων. Σημαντικά παραδείγματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελούν το Καταλανικό Συμβούλιο Πολιτικής για τα Τρόφιμα ([9]) (που συστάθηκε το 2017), το οποίο τελεί υπό τη διαχείριση ενός σώματος αποτελούμενου από 33 μέλη, στα οποία περιλαμβάνονται οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, βασικοί παράγοντες της αλυσίδας τροφίμων, άτομα από αγροτικές περιοχές (επιδιώκεται όμως διεύρυνση της συμμετοχής με πέντε νέα μέλη που θα εκπροσωπούν, μεταξύ άλλων, τα υπουργεία παιδείας, πολιτισμού, ισότητας και φεμινισμού) και το οποίο συνεργάζεται με 42 δήμους, καθώς και το Δίκτυο Συμβουλίων Πολιτικής για τα Τρόφιμα (2016), το οποίο συγκεντρώνει 30 τοπικά συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα με βάση τις προσεγγίσεις από τη βάση προς την κορυφή (κυρίως από τη Γερμανία) και 40 ιδρυτικές πρωτοβουλίες για πολιτικές για τα τρόφιμα.

2.7. Τα παραδείγματα εθνικών συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα είναι πιο περιορισμένα στην ΕΕ. Στη Γαλλία, το Εθνικό Συμβούλιο Τροφίμων (CNA ([10])) είναι ένα ανεξάρτητο συμβουλευτικό όργανο των υπουργών, το οποίο παρέχει συμβουλές σχετικά με τις εξελίξεις της πολιτικής για τα τρόφιμα και το οποίο εκδίδει γνωμοδοτήσεις για την ενημέρωση τόσο των δημόσιων φορέων λήψης αποφάσεων όσο και των διαφόρων ενδιαφερόμενων μερών στην αλυσίδα τροφίμων σχετικά με θέματα όπως η ποιότητα των τροφίμων, η ενημέρωση των καταναλωτών, η διατροφή, η υγειονομική ασφάλεια, η πρόσβαση στα τρόφιμα και η πρόληψη κρίσεων. Το «Terres en ville», το συσταθέν το 2000 γαλλικό δίκτυο για τα ενδιαφερόμενα μέρη της αστικής γεωργικής πολιτικής και της πολιτικής για τα τρόφιμα ([11]), συγκεντρώνει δήμους και γεωργικά επιμελητήρια της Γαλλίας ([12]) με κοινούς στόχους, με σκοπό την από κοινού χάραξη μητροπολιτικών πολιτικών στον τομέα της γεωργίας και των τροφίμων μεταξύ αιρετών τοπικών αξιωματούχων και επαγγελματιών. Τα εν λόγω εδαφικά προγράμματα για τα τρόφιμα χρηματοδοτούνται και καθοδηγούνται από τις δημόσιες αρχές, γεγονός που ενίοτε οδηγεί σε εντάσεις με άλλα θεσμικά επίπεδα. Η εμπειρία καταδεικνύει την έλλειψη συμμετοχής των πολιτών στον σχεδιασμό των πολιτικών για τα τρόφιμα (σε τοπικό και σε εθνικό επίπεδο). Στην Πορτογαλία συστάθηκε το 2018 ένα Εθνικό Συμβούλιο Επισιτιστικής Ασφάλειας και Διατροφής (CONSANP) ([13]). Στο Λουξεμβούργο προβλέφθηκε, στη συμφωνία συνασπισμού του Λουξεμβούργου για την περίοδο 2018-2023 ([14]), η δημιουργία ενός πολυσυμμετοχικού οργανισμού υπό την ονομασία Εθνικό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής, ο οποίος όμως δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί επίσημα. Στις Κάτω Χώρες, προετοιμάζεται μια σύνοδος κορυφής των πολιτών για το μέλλον της γεωργίας, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει λάβει στήριξη/χρηματοδότηση από τους φορείς λήψης πολιτικών αποφάσεων ([15]).

2.8. Αξίζει επίσης να αναφερθεί το Βορειοευρωπαϊκό Εργαστήριο Επισιτιστικής Πολιτικής που δημιουργήθηκε από και για λογαριασμό του Συμβουλίου υπουργών των σκανδιναβικών χωρών ([16]), με στόχο «να συμβάλει στην αντιμετώπιση των επισιτιστικών ζητημάτων που προσδιορίζονται ως προκλήσεις στους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης της Ατζέντας 2030 των Ηνωμένων Εθνών».

2.9. Στις γνωμοδοτήσεις της ([17]), η ΕΟΚΕ έχει ζητήσει τη δημιουργία ενός «Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής», το οποίο θα συμβάλει στην επίτευξη μιας πιο ολοκληρωμένης και συμμετοχικής προσέγγισης στη χάραξη πολιτικής για τα τρόφιμα, θα επιταχύνει την ευθυγράμμιση των πολιτικών σε ενωσιακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο, θα αποτελέσει πλατφόρμα για αμοιβαία μάθηση μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών μέσω της ανταλλαγής ορθών πρακτικών και θα διασφαλίσει ότι λαμβάνονται υπόψη όλες οι απόψεις από τους επιμέρους τομείς.

2.10. Η παρούσα γνωμοδότηση πρωτοβουλίας αποσκοπεί στην παροχή συγκεκριμένων ιδεών για τη διακυβέρνηση των συστημάτων τροφίμων και την ουσιαστική και διαρθρωμένη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των νέων, στην ανάπτυξη, την παρακολούθηση και την εφαρμογή των πολιτικών για τα τρόφιμα. Στη γνωμοδότηση εξετάζονται επίσης οι τρόποι συμμετοχής των αρχών που είναι αρμόδιες για την εκπαίδευση και των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών από τον χώρο των σχολείων και των γονέων των μαθητών, προκειμένου να προωθηθεί η εξ απαλών ονύχων εκπαίδευση των μελλοντικών γενεών σχετικά με τα βιώσιμα και υγιεινά τρόφιμα, με βάση τις πρόσφατες εργασίες για την εκπαίδευση των νέων ([18]) και το πρόγραμμα της ΕΕ για τα σχολεία ([19]).

3. **Διδάγματα που αντλήθηκαν από τα υφιστάμενα σε τοπικό και εθνικό επίπεδο συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα**

3.1. Τα υφιστάμενα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα συνιστούν ένα συνονθύλευμα οργανώσεων με ποικίλες νομικές και οργανωτικές μορφές και δομές, αποστολές, στόχους και δραστηριότητες που είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες και τις προτεραιότητες της αστικής κοινότητας που εξυπηρετούν, ποικίλουν δε από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και υβριδικές μορφές έως (τοπικούς) κυβερνητικούς φορείς. Διαθέτουν διαφορετικές συμμετοχικές προσεγγίσεις και μεθοδολογίες για την ανάπτυξη και τον μετασχηματισμό των αστικών συστημάτων τροφίμων.

([9]) Consell Català de l'Alimentació.
([10]) CNA: www.cna-alimentation.fr/.
([11]) Terres en villes: www.terresenvilles.org/.
([12]) Μονπελιέ, Ρουέν, Voiron, Χάβρη, Artois (Béthune, Bruay-en-Artois), Douai, Angers, Ρεν, Saint-Nazaire, Νάντη, Lorient, Τουλούζη, Γκρενόμπλ, Saint- Étienne, Λυών, Besançon, Ντιζόν, Νανσύ, Μέτς, Amiens, Λίλλη, Auxerre, Poitiers (2022).
([13]) Conselho Nacional de Segurança Alimentar e Nutricional entra em funcionamento.
([14]) Food Policy Council: https://food.uni.lu/projects/research-projects/food-policy-council/.
([15]) https://g1000landbouw.nl/.
([16]) Nordic Food Policy Lab: www.norden.org/en/nordic-food-policy-lab.
([17]) Μεταξύ άλλων: ΕΕ C 129 της 11.4.2018, σ. 18 και ΕΕ C 429 της 11.12.2020, σ. 268.
([18]) Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Ενδυνάμωση των νέων ώστε να επιτύχουν βιώσιμη ανάπτυξη μέσω της εκπαίδευσης» (ΕΕ C 100 της 16.03.2023, σ. 38).
([19]) Ενημερωτική έκθεση της ΕΟΚΕ με θέμα Αξιολόγηση του προγράμματος της ΕΕ για τα σχολεία.

3.2. Ένας κοινός στόχος φαίνεται να διαπνέει όλους αυτούς τους οργανισμούς, και συγκεκριμένα η ανάγκη οικοδόμησης ενός βιώσιμου, υγιέστερου, διαφανούς και δικαιότερου συστήματος τροφίμων για όλους. Μεταξύ των λοιπών στόχων των περιφερειακών και των τοπικών συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα περιλαμβάνονται η επίτευξη επισιτιστικής ανεξαρτησίας, η ανάπτυξη βραχύτερων και τοπικών αλυσίδων εφοδιασμού τροφίμων, η μείωση της σπατάλης τροφίμων, η δημιουργία κοινοτικών κήπων, η σύνδεση των πόλεων με τις αγροτικές περιοχές, η ανάπτυξη τοπικών αγορών τροφίμων, η προαγωγή της αστικής γεωργίας και η προώθηση μιας δυναμικής διατροφικής κουλτούρας.

3.3. Για την επίτευξη των ως άνω, οι εν λόγω οργανώσεις προβαίνουν σε ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, στο οποίο δεν περιλαμβάνονται πάντα η χάραξη πολιτικής, η παροχή συμβουλών σε θέματα πολιτικής ή η αλλαγή πολιτικής. Τα περισσότερα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα προέρχονται από προσεγγίσεις από τη βάση προς την κορυφή και στηρίζουν τη δικτύωση, την υπεράσπιση, την εκπαίδευση, την ευαισθητοποίηση και την ανάπτυξη έργων. Άλλα έχουν πολιτικό χαρακτήρα, όπως στη Γαλλία.

3.4. Επιδίωξη των συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα σε επίπεδο κοινότητας είναι να αναχθεί η «δημοκρατία στον τομέα των τροφίμων» σε διαδικαστική κατευθυντήρια αρχή. Οργανωτικές δομές συντονισμού, παροχής συμβουλών κ.ο.κ. παρέχουν σε διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς τη δυνατότητα να αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο, να παρέχουν συνδρομή, να δημιουργούν εταιρικές σχέσεις και να αναλαμβάνουν άλλους αυτοδιοικούμενους ρόλους. Η συμμετοχή στα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα είναι συνήθως ανοικτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για θέματα που αφορούν το βιώσιμο σύστημα τροφίμων και είναι πρόθυμος να συμμορφωθεί με τις δημοκρατικές αρχές. Εκτός της τακτικής συμμετοχής, τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα συχνά συνάπτουν θεσμικές εταιρικές σχέσεις με κυβερνητικούς οργανισμούς, επιχειρήσεις και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών που δραστηριοποιούνται στον μετασχηματισμό των υφιστάμενων συστημάτων τροφίμων προς τη βιωσιμότητα· οι εταιρικές σχέσεις αυτές βασίζονται επίσης σε δημοκρατικές πρακτικές, προβλέπουν δε μεταξύ άλλων συλλογικό έλεγχο και συλλογική λήψη αποφάσεων. Τέλος, τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα συνεργάζονται με την (τοπική) κυβέρνηση, ως σημαντική εκδήλωση δημοκρατικής διακυβέρνησης.

3.5. Από την άποψη των συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα, πρωταρχικός στόχος είναι η βιωσιμότητα του συστήματος τροφίμων, ενώ επιδιώκονται στρατηγικοί (γενικοί) στόχοι, όπως η στήριξη ανθεκτικών συστημάτων τροφίμων, η αύξηση της πρόσβασης σε υγιεινές και βιώσιμες διατροφές και ο εμπλουτισμός των γνώσεων για αυτές, η καταπολέμηση της σπατάλης τροφίμων με τη χρήση της κυκλικής οικονομίας, η στήριξη της οικονομικής ανάπτυξης, η προώθηση της ισότητας στο σύστημα τροφίμων, η προώθηση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και η αύξηση της γνώσης για τα υγιεινά τρόφιμα και της ζήτησής τους.

3.6. Δύο είδη νομικών μορφών κυριαρχούν στα ευρωπαϊκά συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα: σωματεία και μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, δομές από τη βάση προς την κορυφή που δημιουργούνται από την κοινωνία των πολιτών και δομές από την κορυφή προς τη βάση που έχουν συσταθεί από τις τοπικές δημοτικές αρχές. Εκτός από τους πολίτες, τα περισσότερα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα έχουν ευρύ φάσμα μελών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ιδιωτικές επιχειρήσεις, δημόσιες διοικήσεις και ενδιαφερόμενα μέρη στους τομείς των τροφίμων, της υγείας και της εκπαίδευσης. Ευρεία δε είναι και η εκπροσώπηση σε αυτά εκ μέρους κοινωνικών ομάδων από την τοπική κοινότητα.

3.7. Η εξεύρεση πόρων και η χρηματοδότηση των συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα ποικίλλουν σημαντικά. Ορισμένα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα διαθέτουν αμειβόμενο προσωπικό και/ή (μεγάλα) χρηματοδοτούμενα προγράμματα και έργα, ενώ άλλα βασίζονται εξολοκλήρου σε συνεισφορές και σε εθελοντές. Οι πηγές χρηματοδότησης ποικίλλουν από την ετήσια κρατική στήριξη έως τις συνδρομές των μελών, τις επιχορηγήσεις για έρευνα ή άλλες επιχορηγήσεις, τη στήριξη εκ μέρους ιδιωτικών ιδρυμάτων και τις δωρεές. Οι δραστηριότητες συγκέντρωσης κεφαλαίων, οι συνεισφορές των μελών, οι δωρεές και οι δημόσιες επιδοτήσεις/επιχορηγήσεις αποτελούν τις κύριες πηγές χρηματοδότησης για τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα που έχουν συσταθεί ως μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή σωματεία, ενώ τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα που έχουν συσταθεί από δημοτικές αρχές βασίζονται κυρίως στον ετήσιο προϋπολογισμό του εκάστοτε δημοτικού συμβουλίου.

3.8. Υπάρχουν επίσης ενδεχόμενες παγίδες: έρευνες δείχνουν ότι τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα μπορεί επίσης να παρουσιάζουν προβλήματα και/ή να μην λειτουργούν πάντοτε με τον βέλτιστο τρόπο ([20]), π.χ. αν οι πλέον ευάλωτες ομάδες υποεκπροσωπούνται ή εάν τα κατεστημένα συμφέροντα ασκούν μεγάλη επιρροή. Μια άλλη σημαντική πρόκληση είναι να εξαρτάται η ποιότητα της διαβούλευσης από την ισότιμη συμμετοχή, τη διευκόλυνση των διαδικασιών και την εστίαση στη γνώση/τις αξίες και όχι στα συμφέροντα. Η ΕΟΚΕ τονίζει επομένως την ανάγκη για πραγματική συμμετοχικότητα και ποιοτικές διαβουλεύσεις στα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα, κάτι που απαιτεί την υπέρβαση της ανοικτής συμμετοχής για τη διασφάλιση πραγματικής αντιπροσωπευτικότητας, ιδίως των παραδοσιακά υποεκπροσωπούμενων ομάδων στην κοινωνία.

3.9. Η ΕΟΚΕ φρονεί περαιτέρω ότι τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα θα πρέπει να συνεργάζονται με τις νέες γενιές, μεταξύ άλλων μέσω της εκπαίδευσης. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην εκπαίδευση των μελλοντικών γενεών για τα βιώσιμα συστήματα τροφίμων, με εστίαση στη γνώση των βιώσιμων και υγιεινών διατροφών, της αλυσίδας παραγωγής από την αρχή έως το τέλος, ώστε να προσδιοριστεί τι και πώς παράγεται και να εξηγηθεί ποια είναι η διανομή που πραγματοποιείται στο σύστημα τροφίμων μας, από τον γεωργό ή τους κτηνοτρόφους έως ότου το τελικό προϊόν καταναλωθεί από τον πολίτη. Ως εκ τούτου, η

([20]) Power to the people? Food democracy initiatives' contributions to democratic goods.

ΕΟΚΕ συνιστά τη συμμετοχή των αρμόδιων εκπαιδευτικών αρχών στα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα, που, σε συντονισμό με τον αγροδιατροφικό τομέα, μπορούν να καθορίσουν το διατροφικό περιεχόμενο προτεραιότητας για το εκπαιδευτικό σύστημα. Επιπλέον, η εκπαίδευση των παιδιών θα πρέπει να υποστηρίζεται από τη διά βίου μάθηση των γονέων και τη διαπαιδαγώγηση των πολιτών ([21]).

4. **Έκκληση για ένα Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής**

4.1. Η παράδοση συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα από τη βάση προς την κορυφή υπήρξε πλούσια, αλλά δεν μπόρεσε να επηρεάσει την πρόοδο και την ανθεκτικότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η μεταρρύθμιση της διακυβέρνησης των συστημάτων τροφίμων είναι αναπόφευκτη και πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο που να αποκαθιστά τη δημοκρατία και τη λογοδοσία στα συστήματα τροφίμων. Το μελλοντικό πλαίσιο για τα βιώσιμα συστήματα τροφίμων απαιτεί προσεκτική καθοδήγηση, διασφαλίζοντας συντονισμένες αλλαγές σε όλους τους τομείς. Με την αύξηση της λογοδοσίας και της συμμετοχής, μπορεί να παρακαμφθεί αποτελεσματικότερα το βέτο των κατεστημένων φορέων με μικρό ενδιαφέρον για αλλαγή, οι δε επιπτώσεις μιας πραγματικά ολοκληρωμένης πολιτικής για τα τρόφιμα μπορούν να αξιολογούνται, να αναθεωρούνται και να βελτιώνονται τακτικά. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ΕΟΚΕ φρονεί ότι η δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής θα αποτελέσει ένα τόσο σημαντικό βήμα προς την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου οράματος για την πολιτική των τροφίμων ([22]).

4.2. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα πρέπει:

4.2.1. να είναι επιστημονικά τεκμηριωμένο και να διασφαλίζει έναν μηχανισμό παροχής επιστημονικών συμβουλών· να αποτελεί αξιόπιστη και έγκυρη πηγή έρευνας και επιστημονικών συμβουλών.

4.2.2. να έχει την ακόλουθη σύνθεση:

— ακαδημαϊκοί εμπειρογνώμονες και επιστήμονες (εντός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής ή ως συμβουλευτική επιτροπή),

— παράγοντες της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων (γεωργοί, επιχειρήσεις και μεταποιητές τροφίμων, έμποροι λιανικής πώλησης, συνδικαλιστικές οργανώσεις κ.λπ.), φορείς του εκπαιδευτικού συστήματος και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών (δίκτυα καταπολέμησης της φτώχειας, τράπεζες τροφίμων, κοινωνικές πλατφόρμες, περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές ΜΚΟ)· εκπρόσωποι της νεολαίας· κοινωνικοί εταίροι,

— θεσμικοί εκπρόσωποι (Κοινοβούλιο, Συμβούλιο, Επιτροπή, ΕΟΚΕ, ΕτΠ).

4.2.3. μετά την αρχική φάση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Επισιτιστικής Πολιτικής θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει εκπροσώπους από το τοπικό, το περιφερειακό και το εθνικό επίπεδο και συμβούλια πολιτικής τροφίμων με οργανωμένη συνδεσιμότητα μεταξύ των σχετικών επιπέδων. Επί του παρόντος, τα εθνικά συμβούλια πολιτικής τροφίμων δεν είναι αρκετά διαδεδομένα ώστε να διασφαλίζεται η ισότιμη εκπροσώπηση όλων των χωρών.

4.2.4. να είναι θεσμικό όργανο στο οποίο τα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα πρέπει να είναι προσηλωμένα και του οποίου θα πρέπει να διασφαλίζουν την πολιτική αποδοχή: ένας ανεξάρτητος, έγκυρος φορέας μακροπρόθεσμου σχεδιασμού, ένας μη κυβερνητικός φορέας, που θα είναι αξιόπιστος (εμβληματικός φορέας), με στόχο να συμβάλει στη διαμόρφωση των μελλοντικών τροφίμων προς βιώσιμα συστήματα τροφίμων και να λειτουργεί ως μοχλός·

4.2.5. να αποτελεί σταθερή πηγή ορθών συμβουλών και τεκμηριωμένων επιλογών πολιτικής και συστάσεων σχετικά με την κατεύθυνση του συστήματος τροφίμων της ΕΕ, στις οποίες τα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν ανατροφοδότηση και αιτιολογημένες απαντήσεις. Θα πρέπει να διερευνήσει επιλογές για την τήρηση και την παρακολούθηση των υφιστάμενων δεσμεύσεων της ΕΕ, αξιολογώντας επίσης τα εθνικά σχέδια πολιτικής για τα τρόφιμα, και να τις μετουσιώσει σε όρους πολιτικής που να συνεπάγονται κοινωνική πρόοδο μέσω των τροφίμων. Τέλος, θα πρέπει να συμμετέχει σε συζητήσεις σχετικά με τη λειτουργία των παγκόσμιων συστημάτων τροφίμων·

4.2.6. να βελτιώσει τη συνοχή μεταξύ των τομέων πολιτικής (όπως η κοινή γεωργική πολιτική, η κοινή αλιευτική πολιτική, το δικαίωμα στη διατροφή, η νομοθεσία σχετικά με την υγιεινή διατροφή, οι δημόσιες συμβάσεις, οι εκπαιδευτικές πολιτικές κ.λπ.) και να προωθήσει κοινωνικές καινοτομίες με στόχο την ευημερία όλων των παραγόντων της αλυσίδας τροφίμων, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη ανανέωσης των γενεών των γεωργών.

([21]) ΕΕ C 100 της 16.03.2023, σ. 38.

([22]) Έκθεση για τα τρόφιμα της διεθνούς ομάδας εμπειρογνωμόνων για τα βιώσιμα επισιτιστικά συστήματα (IPES): CFP_FullReport.pdf (ipes-food.org), και De Schutter, O., Jacobs, N. και Clément, C., 2020,«A 'Common Food Policy' for Europe: How governance reforms can spark a shift to healthy diets and sustainable food systems» [Μια κοινή πολιτική για τα τρόφιμα για την Ευρώπη: πώς οι μεταρρυθμίσεις της διακυβέρνησης μπορούν να πυροδοτήσουν μια στροφή προς την υγιεινή διατροφή και τα βιώσιμα συστήματα τροφίμων], *Food Policy 96*.

4.2.7. όσον αφορά τα συμβούλια πολιτικής για τα τρόφιμα, να στηρίξει (οικονομικά και διαρθρωτικά) και να προωθήσει προσεγγίσεις από τη βάση προς την κορυφή προς την κατεύθυνση βιώσιμων τοπικών/περιφερειακών/εθνικών συστημάτων τροφίμων, καταπολεμώντας το χάσμα μεταξύ αγροτικών και αστικών περιοχών και την πόλωση μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών μέσω της στήριξης του διαλόγου με τους πολίτες (μεταξύ άλλων, των εκπροσώπων των νέων, των ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων της κοινωνίας, των αγροτικών φορέων, των κοινωνικών εταίρων), να διευκολύνει τη συστηματική ανάπτυξη των συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα, προωθώντας συνέργειες μεταξύ των τοπικών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών.

4.2.8. να παράσχει εντέλει ένα δίκτυο συμβουλίων πολιτικής για τα τρόφιμα σε επίπεδο ΕΕ, με τη δημιουργία πλατφόρμας για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών προς καθοδήγηση και επιρροή της πολιτικής της ΕΕ·

4.2.9. να δημιουργήσει συνέργειες με άλλες υφιστάμενες πλατφόρμες της ΕΕ, όπως ο Συνασπισμός για την πολιτική τροφίμων της ΕΕ ([23]), η πλατφόρμα της ΕΕ για την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων ([24]), η Ευρωπαϊκή πλατφόρμα ενδιαφερόμενων μερών για την κυκλική οικονομία (ECESP) ([25]) και το αγροτικό σύμφωνο της ΕΕ ([26]).

4.3. Η ΕΟΚΕ προτίθεται να παράσχει χώρο για τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Επισιτιστικής Πολιτικής. Τέτοιο επιτυχημένο παράδειγμα αποτελεί ήδη η ευρωπαϊκή πλατφόρμα ενδιαφερόμενων μερών για την κυκλική οικονομία, μια κοινή πρωτοβουλία της ΕΟΚΕ και της Επιτροπής ([27]).

Βρυξέλλες, 14 Ιουνίου 2023.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Oliver RÖPKE

([23]) Συνασπισμός της ΕΕ για την πολιτική τροφίμων.
([24]) Πλατφόρμα της ΕΕ για την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων.
([25]) Ευρωπαϊκή πλατφόρμα ενδιαφερομένων φορέων για την κυκλική οικονομία.
([26]) Αγροτικό σύμφωνο. https://rural-vision.europa.eu/rural-pact_el.
([27]) Ευρωπαϊκή πλατφόρμα ενδιαφερομένων φορέων για την κυκλική οικονομία.